

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2909/05
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, Биљане Драгојевић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Ј.П. "ББ", кога заступа БВ, адвокат, ради раскида уговора и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 935/05 од 27.6.2005. године, у седници одржаној 13.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 935/05 од 27.6.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Зајечару П. 1306/04 од 15.3.2005. године раскинут је уговор о купопродаји простора за локал у објекту ВВ, закључен између тужиље као купца и туженог као продавца, под бројем 03-1467 од 9.8.1996. године. Тужени је обавезан да тужиљи исплати 180.000,00 динара на име повраћаја купопродајне цене са законском затезном каматом од 14.8.1996. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.200,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Зајечару Гж. 935/05 од 27.6.2005. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни осталих битних повреда на које се указује у ревизији. Одлуке нижестепених судова су јасне, садрже све разлоге о одлучним чињеницама и немају недостатака због којих се не могу испитати.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су 9.8.1996. године закључили уговор о купопродаји простора за локал у ГГ. Тужени се као продавац обавезао да наведени локал по систему "кључ у руке" заврши у року од 2 године од дана закључења уговора, а тужиља је као купац одмах исплатила туженом купопродајну цену у износу од 180.000,00 динара. Тужени није испунио своју уговорну обавезу у уговореном року, нити у накнадним роковима, с обзиром да му се тужиља више пута обраћала остављајући му нове рокове за испуњење обавезе, а и пре подношења тужбе у овом спору тужени се није могао изјаснити када ће своју обавезу преузету уговором испунити према тужиљи.

Код овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су, на основу одредби члана 124. Закона о облигационим односима, усвојили тужбени захтев, раскинули наведени уговор и обавезали туженог да тужиљи изврши повраћај купопродајне цене.

За ову одлуку дати су разлози које као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни суд, па нису основани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Ревизијски наводи да су вођени судски спорови између странака по тужбама тужиље против туженог, ради накнаде штете настале услед задоцњења туженог у извршавању своје уговорне обавезе, те да је на тај начин тужиља заправо била сагласна да тужени своју обавезу изврши доцније, нису од значаја за другачије решавање ове правне ствари, јер је одредбом члана 124. ЗОО прописано да тужиља има право на накнаду штете, јер се у конкретном случају ради о двостраном уговору као и да тужени није испунио своју обавезу.

Са изложеног, на основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Слободан Дражић с р

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК